

Johannes Uppenbarelse

Hans Carling 2012-12-16

Innehållsförteckning

Indelningen i kapitel	1
Himlens delning i 24 månhus	2
Kapitel 1	4
Kapitel 2 (fastan)	4
Kapitel 4 -5 motsvarar Stenbocken (21 mars-19 april)	5
Kapitel 6-7 motsvarar Vattenmannen (20 april – 19 maj)	6
Pingst	6
Kapitel 8 jämförs med Fiskarna (slutet av maj)	7
Upp. kapitel 9 och Völuspa 31/31	7
Upp. 11 kapitel (motsvarar Väduren 15°-)	8
Upp. 12 kapitel motsv. Oxen (25 juli -)	8
Upp.13 kapitel motsv. Oxen 15° (= 10 augusti -)	8
Upp. 15 kapitel motsv. Tvillingarna 15° - = september	9
Upp. 16 kapitel motsv. Kräftan 0° (= september).	9
Upp. 17 kapitel	10
Upp. 18 kapitel	10
Upp. 19 kapitel	11
20 kapitel motsv. domsöndagen	11
21 kapitel, Jungfrun (= advent)	11
Upp. 22 Kapitel	12

(Johannes uppenbarelse förkortat Upp.)

Indelningen i kapitel

Denna skrift i bibeln bör tas upp i samband med evangelieboken och völuspa, eftersom den i flera avseenden liknar dessa.

Åter ang. himlens delning i 24 avsnitt. Kapitelindelningen i bibeln är tillkommen på 1200-talet varför man inte vet, om någon annan kapitelindelning funnits tidigare. Den grekiska bibeln (nya testamentet) tycks inte ha haft någon sådan indelning. Silverbibeln, som är en gammal översättning av ett förkommet grekiskt original, har ingen numrering alls. Meningarna skiljs åt av en punkt. Det finns inte ens mellanrum mellan orden. Johannes uppges ha levt efter Jesu tid, vid kejsare Domitiani tid (81-96 e. Kr).

Himlens delning i 24 månhus

Den vanligaste indelningen av stjärnhimlen vid sidan av de 12 tecken i zodiaken är de 24 månhusen eller mån-stationerna

24-delningen finns i dygnets 24¹ timmar och *solens* vandring i året, då den, solen, varje år går genom 24 stationer. Så har indierna delat sin stjärnhimmel i 24 månhus, som utgör underlaget för deras månadsräkning och månadernas namn.

Månen vandrar varje månad genom dessa månhus, ett för varje dag, men för att komma från en punkt på himlen till samma punkt behöver månen 27,3 dagar. Man har då i Indien fått lägga till tre mån-hus, (men med samma namn som tre av de andra 24, endast med tillägget ”uttara”). De tre månhus som är uppdelade är Phalguni (♌), Ashada (♎) och Bhadrapada (♏). Då månen efter 27 dagar kommit tillbaka till sin utgångspunkt, talar man om en siderisk månad. På dessa 27 dagar har solen tillryggalagt en stjärnbild och för att månen skall hinna ifatt solen, måste den vandra ytterligare ett par dagar så, att en månad från nymåne till nymåne innefattar 29,5 dygn. Denna månad, kallad den synodiska, är vad som vanligen menas med månad i betydelsen mån-månad.

Sedan gammalt har man jämfört den semitiska skriften med månstationerna och runskriften med sina 24 runor plus tre ättestreck (= 27 tecken) är i hög grad aktuell vid denna jämförelse. Man kan beakta följande tabeller och jämförelser mellan skriftsystemen.

Alfabet semitiskt	Runor	Zodiaken	Motsv. tid	runnamn	Veckor	Johannes uppenbarelse	Matteus evangelium
𐤔 𐤕 𐤓	𐀀	♈	juni	fä	5 e. tref	10 kap.	
𐤁 𐤀	𐀁	♈	juli	ur	7 e. tref	11	1 kap.
𐤑 𐤃	𐀂	♉	juli	turs	9 e. tref	12	2
𐤎	𐀃	♉	aug	as	11 e tref	13	3
𐤒	𐀄	♊	aug	red	13 e tref	14	4
𐤘 𐤙 𐤚	𐀅 𐀆 𐀇	♊	sept	ken	15 e tref	15	5
	𐀈	♋	sept	gåva	17 e tref	16	6
𐤄 𐤅	𐀉	♋	okt	vån	19 e tref	17	7
𐤈 𐤉 𐤊 𐤋 𐤌	𐀊	♌	okt	hagel	21 e tref	18	8
	𐀋	♌	nov	nöd	24 e tref	19	9
	𐀌	♍	nov	is	domsön.	20	10
⊕	𐀍	♍	dec	år	advent	21	11
𐤒 𐤓	𐀎 𐀏	♎	dec	Yr	jul	22	12
𐤘 𐤙 𐤚	𐀐	♎	jan	pärta	nyår		13
𐤛 𐤜 𐤝	𐀑	♏	jan	jul	septuag.		14
𐤟 𐤠 𐤡 𐤢 𐤣 𐤤	𐀒 𐀓 𐀔	♏	feb	sigel	fastan	1 kap.	15

¹ E. Bischoff, Die Mystik und Magie d. Zahlen, 1977 sid. 34

☿	↑ β	♊	feb	tyr	fastan	2	16
♄	β	♊	mars	björk	fastan	3	17
♂	♄	♊	mars	Eh, equus	påsk	4	18
♁	♁	♊	april	man	3 e påsk	5	19
♃	↑	♊	april	lag	bönsön.	6	20
	♁	♊	maj	ing	pingst	7	21
♁	♁	♊	maj	odal	1 e. tref	8	22
♁+ ♁	♁	♊	juni	dag	3 e. tref.	9	

Årets och himlens delning i 24 delar syns på en romersk almanack och används f. övr. varje dag allmänt, då man sätter söndagen efter lördagen; måndag efter söndag osv. Man har då indelat dygnet i 24 timmar och låtit varje timme motsvaras av en planet (i fallande ordning) enligt den ptolemaiska världsbilden: *Saturnus, Jupiter, Mars, Solen, Venus, Mercurius, Månen*. Denna ordning tas om och om igen, så att första timmen på dygnet styrs av samma planet som timmarna 8, 15 och 22. När 24 timmar har gått är man framme vid nästa dag som styrs av en annan planet. Då framkommer sjudagarsveckans ordning: *månen, Mars, Mercurius, Jupiter, Venus, Saturnus, solen*. (måndag, tisdag, onsdag, torsdag osv.) 24-delningen av året är också det mest naturliga om man följer månen. 12 nymånar och 12 fullmånar ger ett månår (354 dagar). Alla almanackor har ännu dessa månfasar angivna.

Uppenbarelseboken följer i denna jämförelse, stjärnhimlens uppdelning i 24 stationer på följande sätt

- Kap. 1, ♄ Skorpionen: döds-guden, Hades (6 feb -).
- Kap. 2, ♋ Skytten: nornor (21 feb-).
- Kap. 3, ♋ Skytten: nornor (7 mars-).
- Kap. 4, ♉ Stenbocken: gudarnas boning, Valhall, Olympen (21 mars-).
- Kap. 5, ♉ Stenbocken: gudarnas boning, Olympen (4 april-).
- Kap. 6, ♋ Vattenmannen: Pegasus (20 april-).
- Kap. 7, ♋ Vattenmannen: folkräkning. (5 maj-). (Vattenmannen som Kekrops)
- Kap. 8, ♋ Fiskarna: Heimdals tystnad (20 maj-).
- Kap. 9, ♋ Fiskarna: valkyrjorna (4 juni-).
- Kap. 10, ♋ Väduren: det gyllene skinnet (24 juni-).
- Kap. 11, ♋ Väduren: Triangelns stjärnbild (10 juli-).
- Kap. 12, ♋ Oxen: Plejaderna, (25 juli-).
- Kap. 13, ♋ Oxen: Stora o. Lilla hund (10 augusti-).
- Kap. 14, ♋ Tvillingarna: Vintergatan som en väg av korn, skörden (24 augusti-).
- Kap. 15, ♋ Tvillingarna: sjukdomar, bulnader (8 september-).
- Kap. 16, ♋ Kräftan: nornor håller ut skålar (21 september-).
- Kap. 17, ♋ Kräftan:
- Kap. 18, ♋ Lejonet: kungar, Regulus ”kungs-stjärnan”. (21 oktober -). Babylons fall (21 oktober).
- Kap. 19, ♋ Lejonet: fortsättning på världens undergång (6 november-).
- Kap. 20, ♋ Jungfrun: yttersta domen (21 november-).
- Kap. 21, ♋ Jungfrun: jordens återkomst, guldåldern (6 december-).
- Kap. 22, ♋ Vågen: guldålderns fortsättning (21 december-).

Kapitel 1

Dödsguden, hans kläder, nyckel, tupp; ansiktet lyser som solen, livsljus.

Dödsguden, Hades uppgår i Skorpionen. Man har pekat på Ormbäraren, Ophiochos, som dödsgud. Hans orm och Vargens stjärnbild (12-30 jan.) samt Altaret (10-23 feb.) som en förgård till dödsriket, Hades, ligger till grund för Petrusdagen den 22 feb., då runstavar har en *nyckel, ett ägg* samt *en stol*, - allt detta motiv hos döds-guden, Hades.

Man kan också påpeka att februari hos romarna var benämnd efter *Februus* "Pluto,Hades".

I Upp. Har Jesus iklätt sig döds-gudens attribut och talar till Johannes.

Det heter i **Upp. 1:12:**

"Då fick jag (Johannes) se någon som liknade en människa, klädd i *fotsid klädnad och omgjordad* kring bröstet med ett gyllene bälte".

I antik konst avbildas Hades med *lång rock och gördel*.²

Det heter vidare i **Upp. 1:16:**

"Och hans ansikte var såsom *solen*, när den skiner i sin fulla kraft".

I runstavsbeskrivningen heter det 1 mars: "mars med sitt långa (röda, blåa) skägg, lockar barnen utom vägg".

Denna bild kan härledas till döds-guden och sagan om hur han rövar unga kvinnor såsom i Grimm, "Blaubart". Det heter också i runstavsbeskrivningen:

"Ett gubbehuvud med hår och skägg, betyder *solen* med sina strålar".

Upp. 1:18 meddelar:

"Jag har *nycklarna* till döden och dödsriket".

Hades avbildades i den antika konsten med *nyckel*.³

Detta motiv finns också i runstaven den 22 februari och föreställer, förkristligt, Petrus som himmelrikets (=döds-rikets) väktare.

I folktron (sagan Döden Fadder) huserar också döds-guden bland människornas *livs-ljus*, som han kan utsläcka, varvid en människa dör.

Upp: Hades (=Jesus) säger: "gör goda gärningar...om icke, skall jag komma över dig och skall flytta *din ljusstake* från dess plats, såframt du icke gör bättring".

I evangelieboken motsvarar döds-guden läsningarna om Petrus (3:e sön. i fastan) med motiv såsom *nyckel* och *tupp*. Det heter i den där citerade Joh. 13:

"*Hanen* skall icke gala förrän du tre gånger har förnekat mig".

Tuppen är ett av Hades viktigaste attribut i antik konst.

I Völuspa motsvaras döds-guden av Loke. Det heter i völuspa 18 (= 3 i fastan.):

"Loke gav livsvärme och blomstrande hy".

Kapitel 2 (fastan)

Yggdrasil, bröd, Nornor, barn, ödesbok,

Följande kapitel i Upp. Jämförs med Yggdrasil, *världsträdet* och de där invid boende *nornorna*. Det heter i **Upp. 2:1:**

"Den som vinner seger, åt honom skall jag giva att äta av *livets träd* som står i Guds paradiset".

² Ro. Hades, 1794.

³ Ro, Hades, 1785, 1800.

Från världsträdet, asken, kommer i nordisk mytologi honung och det talas i evangelieboken om *bröd och manna* midfastosöndagen (= 4 i fastan). Brödet jämförs med manna, som anses komma från manna-asken och det heter 4 sön. i fastan:

”Guds bröd är det som kommer från himlen och giver världen liv.”

Det står i **Upp. 2:17:**

”Den som vinner seger, åt honom skall jag giva av det fördolda *mannat*.”

Vid trädet bor nornorna. De spår människors öden och råder över liv och död. Nornor kommer till vid *barns* födelse. De bor vid Urds brunn vars vatten är heligt.

Upp. Talar i **2:20** om kvinnan Jesabel, ”som säger sig vara profetissa och uppträder såsom *lärare*”,

Man jämför med nornornas *profetiska verk*, vilket leder tankarna till *undervisning*.

Helgonet den 12 mars, Gregorius var skyddspatron för *skolor, elever* och studenter.

Runstaven har den 12 mars: *kringla för skoltiden* och ett *ris för skoltukten*.

Helgonet den 17 mars, Gertrud, visar samband med nornor och Urds brunn, ty vattnet i Gertrud-kapellets krypta var känt för att vara helbrägdagörande. Man trodde, att de döda första natten efter döden *härbärgerades hos Gertrud*, vilket jämföres med **Upp. 2:22:**

”Se, jag vill lägga henne ned på *sjuksängen*...och sända stor vedermöda.”

Nornornas samband med *barn* kommer jämförelsevis fram i **Upp. 2:23:**

”Och hennes (Jesabels) *barn* skall jag dräpa. Och alla församlingarna skall förnimma, att jag är den som rannsakar njurar och hjärtan, (angående nornornas förmåga att spå och profetera).

Nornor, särskilt Urd, ritade forntida öden på *runkavlar* som ett slags protokoll, varje *människas öde skars in i trä*. Om detta erinrar **Upp. 3:5:**

”Den som vinner seger...jag skall aldrig utplåna hans namn ur *livets bok*.”

Runstaven har den 12 och 17 mars, *en bok*.

Vidare. Nornor (Marior, vår Fru) *öppnar dörren eller himlen* och släpper ut solen.

Om detta erinrar **Upp. 3:7-8:**

”Han som har Davids nyckel som *upplåter* och som ingen kan tillsluta.”

”Jag känner dina gärningar. Se, jag har låtit dig finna en *öppen dörr* som ingen kan tillsluta.”

Stjärnbilden Södra Kronan (29 feb. – 8 mars)

Erinrande om denna stjärnbild är **Upp 2:10:**

”Var trogen intill döden, så skall jag ge dig *livets krona*.”

Upp. 3:11:

”Håll fast vid det du har, så att ingen tar din *krona*”.

Kapitel 4 -5 motsvarar Stenbocken (21 mars-19 april)

Påsk, färden till himlen, gudens död och uppståndelse

Detta märke, Stenbocken ♄ är vårdagjämningsmärke och Vintergatan kommer vid påsk ner till jorden då, som man trodde, himmel och jord förenas. Genierna från guldåldern, t.ex. häxor kan nu fritt fara mellan världen och himlen, där gudarna bor (Valhall i norden, Olympen i Grekland). Häxorna färdas då fram längs vintergatan.

I **Upp. 4 kap.** såg Johannes en dörr vara öppnad i himlen, varpå han kom i ande-hänryckning och for upp i himlen, där han ser Gud och Lammet (Jesus).

Nästa **kapitel, 5**, handlar om att Jesus uppenbarar sig som ett lamm som blivit *slaktat*, 5:2:

”Lammet som blev slaktat är värdigt att mottaga makten..”

”Honom som sitter på tronen (Gud) och lammet tillhör lovet”.

I völuspa är det Freja som blivit *dödad* och åter uppstått. Hon har gett namn åt påsk-festen då den heter engelska *easter* och tyska *Oster*- ty Freja kunde heta Ásta-gud (Ásta-gud).

Johannes har känt till sammanhängen, att Jesus blev dödad vid vårdagjämningens påsk, ty judarna använder ordet påsk även vid andra årstider.

Kapitel 6-7 motsvarar Vattenmannen (20 april – 19 maj)

Vattenmannen = Kekrops som införde folkräkning, Pegasus

Upp. 6 kapitlet handlar om *hästar*, vilket jämförs med, att *himlen häst*, Pegasus (25 april – 19 maj) uppgår i Vattenmannen ☼.

Upp. 7 kapitel handlar om, att *Israels stammar blev räknade*.

Vattenmannen var Kekrops, Athens förste kung, som införde *folkräkning* i Grekland.

Historiska fakta pekar på detta motiv, i det att den frankiska hären mönstrades den 1 maj.

Också i moderna folklöre-uppteckningar bestyrks, att detta levt kvar. Skråna hade sina årliga möten den 1 maj. *Skrå* betyder ”skinn”, d.v.s. det skinn där skråets medlemmar stod uppskrivna.

Pingst

Jordens folkslag, deras språk

Upp. 7:9 säger:

”Jag såg en stor skara som ingen kunde räkna, *ur alla folkslag* och stammar och folk och *tungomål* stå inför tronen och inför lammet och de voro klädda i vita fotsida kläder och hade palmer i sina händer”.

”..skaror *ur alla folkslag* och stammar och folk och *tungomål*”.

Man jämför evangeliebokens text vid pingst:

”Nu bodde i Jerusalem fromma judiska män *från allahanda folk* under himlen...de hörde sitt eget *tungomål* talas.”

Vita kläder

Upp. 7:9 säger:

”och de voro klädda i *vita kläder*”.

Vid Robigalia (romersk fest omkring den 1 maj) säger Ovidius (Fasti): ”var de *vitklädda*”.

Vid pingstgillena i Skåne säger Eskeröd (87), att drängarna var klädda i *vita* blusar.

Bibeln själv säger om Kristi Himmelfärd (Apg. 1:10):

”...stod två män där i *vita kläder*”.

Pingst kallas på Island ”*vita söndag*”. Samma i England, dock lånat från nordiskan.

I Transsylvanien tar alla på pingst-morgonen på en *vit* dräkt.⁴

⁴ Handw. IX:459

Kapitel 8 jämförs med Fiskarna (slutet av maj)

Heimdals horn

Völuspa 27 säger:

”Hon vet att Heimdals ljud (*hljóð*) (=Heimdals horn) är gömt under hög-luft-svepta heliga trädet”

Ljud, isländska *hljóð* betyder också ”*tystnad*” varför uppenbarelseboken kastar ljus över Edda-översättningen som bör vara:

”Hon vet att Heimdals *tystnad* är dold under heliga trädet”.

18 maj, Erik, kallas folkligt ”hör-erik”, som menas vara en ordlek på *hör* i betydelse ”lin”, ty nu skulle linet sås. (=Stjärnbilden ”Lin”). Man skulle också i folktron denna dag lägga öronen till marken och lyssna.

Upp. 8:1 erbjuder följande jämförelse med *tystnaden*:

”och när lammet bröt det sjunde inseglet uppstod i himlen en *tystnad* som varade vid pass en halv timme”.

Därefter följer i **Upp.** Hur änglarna stöter i *basun*.

Detta jämförs med att Heimdals i völuspa 27; är gudarnas vaktman, som skall blåsa i sitt *horn*, då jättarna anfäller gudavärlden.

Upp. kapitel 9 och Völuspa 31/31

Valkyrjor

Likheterna mellan Upp. och Völuspa är här tydliga. Völuspa handlar om valkyrjor. Dessa var mytiska sagoväsen. De är *beridna kvinnliga krigare* som kunde *flyga* fram i luften på *hästryggen*. De *tjänade Oden*, deltog i *fältslag* och förde stupade krigare till Odens gästabud i Valhall.

I **Upp. 9** kapitel talas om gräshoppor. **Upp. 9:7** säger:

”och gräshopporna tedde sig såsom hästar rustade till strid...deras ansikten var såsom *människors ansikten*. De hade hår såsom *kvinnors hår* och deras tänder voro såsom lejons. De hade bröst som liknade järnpansar och rasslet av deras *vingar* var såsom vagnsrasslet när många *hästar* med sina vagnar *störtar fram till strid...till konung över sig* hade de avgrundens ängel.

Upp. 10 kapitel =(Väduren, 24 juni-)

Väduren, det gyllene skinnet

Upp. 10 kapitel ansluter till sagan om Vädurens stjärnbild Υ . Väduren hade offerats och var bara ett gyllene skinn som hängdes upp i Ares lund i Kolchis. Skinet var av guld och därpå var ritad konsten att göra guld, som man trodde långt fram i tiden.

I **Upp.** handlar det om en bokrulle som skall jämföras med vädur-skinnet och dess skrift. Det heter i **Upp. 10:10**:

”Då tog jag bokrullen ...och åt upp den och den var i min mun söt såsom honung...”

Johannes äter således upp bokrullen, varefter han blir tillsagd att profetera.

Upp. säger att bokrullen var söt såsom honung. I stjärnsagan är skinnet av guld. Sambandet mellan *honung och guld* finns i de indoeuropeiska språken. Sanskrit *kanaka* ”guld” hör till samma rot som germanska/svenska ordet ”honung”.

Upp. 11 kapitel (motsvarar Väduren 15°-)

Triangeln

Man kan här anföra Triangelns stjärnbild (6-11 juli), som i astrologin skapar *byggmästare* och dem som drar streck till sin hjälp. Triangeln skapar också arkitekter och stenhuggare.

Helgonet den 25 juli, Jacobus maior avbildas med *vinkeljärn* och helgonet den 1 augusti Leus har i handen en hammare, slev murar- och stenhuggarverktyg.

Man jämför med **Upp 11:1**:

”Och ett rör likt en *mätstång* gavs åt mig och mig blev sagt: stå upp och *mät Guds tempel* och altare tillika med dem som bedja därinne.”

Upp. 12 kapitel motsv. Oxen (25 juli -)

Plejaderna, draken

Upp. 12:1 berättar om en kvinna som hade en krans av tolv stjärnor på sitt huvud.

Detta erinrar om att *Plejaderna* (28 juli), stundom ansågs vara 12 stjärnor i stället för, som vanligt, - sex.

Kvinnan i **Upp.** var *havande* och ropade i barnsnöd. Hon anfalls av en *drake* som besegras av Mikael.

I en sydeuropeisk saga är Plejaderna (Oxen 3° = 28 juli) sex drakar och en prinsessa som blev *rövad av en drake*, men räddades av sex andra drakar, vilka som tack sattes i Plejaderna.

Den 25 juli ser man i legendariet Jacobus maior avbildad, då han dödar *draken* och den 29 juli står i legendariet Martha, som har en *drake* vid sin sida.

Helgonet den 15 juli Apronia är för lycklig *förlossning*, och Anna den 26 juli är skyddspatron för de *havande*.

Runstavar har mot den 20 – 22 juli; *en drake* och Hermes Trismegistos bokför mot Oxen 18°: ”den döde draken”.

Upp. 12:5 berättar att kvinnan födde ett gossebarn, som en gång skall styra alla folk med järnspira. Men hennes barn blev uppryckt till Gud och till hans tron. Guds tron var Orions bälte (19 aug.) i Oxen och gossen som föddes var Jesus.

Man finner här att Jesus tänktes vara född i juli. Jesu födelse-fest flyttades senare till 6 januari och sedan till 25 december.

Upp.13 kapitel motsv. Oxen 15° (= 10 augusti -)

Vild-djuret, hunddagarna

Völuspa handlar om Fenres, ulven, som slukar månen och mättar sig med kött av döda män.

Denna tid på året kallades hunddagarna vilket jämförs med stjärnbilderna Stora och Lilla hund.

I runstaven står mot den 4 augusti *hund som jagar en hare*, vilket motsvarar stjärnbilden, då Stora hund på himlen jagar Harens stjärnbild.

Språkligt: **Uppenbarelsebokens** ord för vilddjuret är grek. θηριον Thäriön, vilket är samma ord som Aratos m.fl. använder för stjärnbilden Vargen. Vilddjuret i **Upp. 13:2** sägs annars likna en panter med fötter som en björn och gap som ett lejon.

Upp. 14 Kapitel motsv. Tvillingarna 0° -15° (=24 augusti -)

Skördetid, höst, frukt

Mellan Oxen ♉ och Tvillingarna ♊ går Vintergatan, som fortsätter på södra stjärnhimlen. Vintergatan var i folktron en väg av korn och säd, varför man nu, i augusti, skördade. Man menade att maten, skörden kom från himlen, vintergatan och underjorden. Evangelieboken gestaltar detta den 13 sön. efter trefaldighet med 2 Kor. 9. om *skörd*:

”och han som ger såningsmannen säd till att så och bröd till att äta, skall också ge er utsädet och låta det föröka sig..”

Upp. 14:15 säger:

”En ängel ropade: Låt din lie gå och inbärga *skörden*, ty skördetiden är kommen och säden på jorden är fullt mogen. Och den som satt på skyn högg då till med sin lie på jorden och jorden blev avbärgad.”

Vidare:

Låt din vassa lie gå och skär av druvklasarna från vinträden...ty deras druvor är fullmogna.”

September kallades och kallas ”höstmånad” och runstaven har den 15 augusti *en harv*. *Höst* och *harv* är i grunden besläktade ord. Man jämför tyska *Herbst* ”höst” och engelska *harvest*”skörd”. Besläktat är grekiska καρπος *karpos* ”frukt”.

Upp. 15 kapitel motsv. Tvillingarna 15° - = september

Harpan, Orions bälte

Här skymtar ett par stjärnbilder fram, såsom i **Upp. 15:3**:

”Jag såg dem som vunnit seger med Guds *harpor* i sina händer.”

En av Tvillingarna ♊, Apollon har en *harpa*, lyra i handen.

I **15:7** heter det:

”Och de sju änglarna...kom omgjordade kring bröstet med gyllene *bälten*.”

Orions *bälte*, ett av himlens kändaste objekt, ligger i Oxen 25° (19 -22 augusti).

Upp. 16 kapitel motsv. Kräftan 0° (= september).

Nornor tar vatten ur brunnen och slår på trädet

Här bör man anföra en stjärnbild som uppgår i Kräftan ♋: *De tre Chariter*. Chariter var dansande jungfrur, tre till antal, som stundom sammanblandades med de tre horerna. I nordisk mytologi motsvarar det nornorna. Dessa tog *vatten ur Urdarbrunn och slog på asken*, Yggdrasil.

Upp. 16:1 säger:

En röst sade:

”Gå åstad och *gjut ut* Guds sju vredesskålar på jorden...Och den första ängeln gick åstad och göt ut sin skål på jorden. Då kom onda och svåra *sårnader* på de människor som bar vilddjurets märke.” I Upp **16:12** talas det om *torka*.

Sambandet mellan vilddjuret och *sårnader och torka* är, att Hundstjärnan (16 aug. – 25 sept.) skapar *torka och sjukdomar*⁵. Hundstjärnan jämfördes ovan med vilddjuret. Särskilt völuspa inbjuder till denna jämförelse, där det talas om det hemska vilddjuret, Fenre, som sliter lik o.s.v.

Upp. 17 kapitel

Skökan = staden

Upp. handlar om skökan som sitter på vilddjuret. Skökan är detsamma som Babylon och Johannes förutsäger att lammet d.v.s. Kristus skall segra.

I folkvisans poetiska språk är *staden* ofta en kvinna som i krig erövrar med våld. I germanska språk är stad ett feminint ord; tyska *die Stadt*, gotiska *Baurgs*. I de indoeuropeiska språken tycks ord för ”stad” ursprungligen ha varit feminina t.ex. Latin *urbs*, grekiska *πολις polis*, sanskrit *puri*, lettiska *pils* samt orden för stad i de slaviska språken.

I völuspa beskrivs hur jättarna anfäller gudarna. Ormen och ulven bereder sig att förstöra gudarna och världen.

Upp. 18 kapitel

Babylons undergång, kungar

Upp. handlar om Babylons fall, *staden brinner upp*. Detta jämförs med hur *städerna* Sodom och Gomorra i Gamla testamentet blev förstörda och *uppbrända*. Sodoms förstörelse (1 Mos. 19) läses i synagogan om hösten *vayra*, en sabbat som infaller mellan den 21 och 24 efter trefaldighet; således vid samma tid som Babylons fall.

Völuspa 52 (= evangelieboken 21 efter trefaldighet) handlar om att jätten Surt kastar *eld* över hela jorden. Det är den s.k. surtebranden.

Evangelieboken har, erinrande om dessa väldiga *strider i skyn*, den 21 efter tref. överskriften: ”En kristen människa måste bära *Guds vapenrustning*.”

Allt tal i Upp. 17-19 om världens *konungar* och Kristus som ”konungarnas konung” påminner om att man nu tänkte sig Lejonets stjärnbild och dess inflytande. Lejonet råder över *kungar* och den berömda stjärnan ”Lejonets hjärta” *Regulus* var kallad ”*Kungs-stjärnan*”.

⁵ Ro II,1, 112

Upp. 19 kapitel

Vilddjuret och världsormen besegras

Detta kapitel motsvarar söndagarna före domsöndagen. Här talas det om, att Kristus strider mot vilddjuret. Det heter i **Upp.:**

”Och *vilddjuret blev gripet och därjämte den falska profeten... båda blev de levande kastade i eld-sjön, som brann med svavel.*”

Eddan ger en utmärkt bild av scenen; världen brinner; Muspell och Surt bränner upp världen, solen svartnar, ånga och rök stiger mot himlen, jord sjunker i hav.

Nu går gudarna ut i strid. Oden stupar i strid med Fenres (= vilddjuret). Vidar, Odens son hämnas sin fader och *dräper ulven*. Tor går mot *världsormen och dräper odjuret*, men faller själv, dödligt sårad av ormens etter.

Upp. låter också *världsormen förintas*. Det heter 20:1:

”En ängel kom ner från himlen; han *grep draken, den gamle ormen*, det är djävulen och Satan och fängslade honom för tusen år. Och *kastade honom i avgrunden...*”

20 kapitel motsv. domsöndagen

Man är nu i Jungfruns stjärnbild ♀. Hon var Themis eller Astraea, ”den dömande” och avbildades senare med en vågskål i handen, symbol för rättvisa.

Språkligt förekommer ordet ”dom” i flera betydelser. Dels kan det betyda spådom, som då nornorna dömer en människa till ett långt eller kort liv. Svenska ord på ”-dom” är ofta av den karaktären: ungdom, ålderdom, rikedom, fattigdom, sjukdom; dels betyda straffdom. I **Upp.** blir vissa döda (som skall dömas) dömda att kastas i den brinnande sjön, medan andra döms till uppståndelse. Den sista domen är snarast en premie eller belöning.

Domsöndagen beskriver i skrifterna övergången från världens undergång till dess uppståndelse. Här skjuts domen in som ett slags bokslut över det förgångna.

I Eddan dör Tor och Oden, men uppstår igen nästa söndag, 1:e advent.

I **Upp.** låter man Jesus segra, **19:11**. Jesus är redan död på korset och uppstånden. Denna förvandling upprepas inte här.

21 kapitel, Jungfrun (= advent)

Jordens och gudarnas återkomst, guldåldern

Upp. 21:1 säger

”Och jag såg en ny himmel och en *ny jord*, ty den förra himlen och den förra jorden var förgångna och havet fanns icke mer”

”och jag såg den heliga staden, ett nytt Jerusalem komma ner från himlen.”

Völuspa 55 säger:

”Ser jag upp komma, *för andra gången, jord* ur havet, idegransgrön.”

Nästa vers; 60:

”Mötas asar på Idavall”.

Idavall var en plats i himlen enligt Snorre. Här möts gudarna. Idavall bör jämföras med Jerusalem som här och även senare haft karaktären av att vara en helig plats.

Evangelieboken har den 1 advent: ”Jesu intåg i Jerusalem”.

Upp. beskriver Jerusalem. Stadsmuren var av ädelsten men själva staden var av rent *guld* (21:18). ”Stadens gata var av rent *guld*” (21:21). Upp. har här tänkt på *guldåldern*, då allt var av guld.

Völuspa 61, (2:e advent) skriver:

”Där skall efteråt de underbara tavlor av *guld* hittas i gräset, som de ägde i forntiden”.

Det heter om staden Gimle (völuspa 64):

”En sal ser jag stå, fagrare än solen, täckt med *guld*, på Gimle.

Själva ordet *Gimle* tolkas så; isländska *gim* betyder *guld*, eller, som lån från angelsaxiskan ”ädelsten”.

Völuspa 8 (söndag efter jul), säger också:

”Gudarna tävlade på tunet, glada voro de. *Guld* saknades inte.”

Romarna firade sin julfest, Saturnalia, som ett minne av *guldåldern* i människans barndom.

Upp. 22 Kapitel

Julen

Guldåldern fortsätter. Det heter **Upp. 22:1**:

”Och han visade mig en ström med levande vatten”. I **Upp. 22:17** ”*livets vatten*”.

Astrologiskt tänktes det, då Vintergatan förenade sig med jorden, att himlens vattendrag flöt ut i jordiska floder. Man trodde att vatten för ett ögonblick, om julnatten, förvandlades till *vin*.

Vin har i skilda sammanhang ansetts vara ”*livets vatten*” och det heter vidare i **Upp. 22:2**:

”på båda sidor om strömmen stod livsträd som gav tolv skördar, ty de bar frukt varje månad.”

Detta erinrar om völuspa-versen 63 (= 3:e advent):

”Osådda skall åkrarna växa, det onda skall bättras...”

Upp. fortsätter:

”Och trädens löv tjänade till läkedom för folken” (ang. ”det onda skall bättras”)